

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202407
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:0018202407.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobcov: X/ Z.. H. Q., Q.. XX. XX. XXXX, U. N. I.. Č.. XXX/X, U., X/ R.. Z. Q., Q.. XX. XX. XXXX, U. N. I.. Č.. XXX/X, U., žalobcovia 1/ a 2/ zastúpení: Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., IČO: 35 951 087, Mickiewiczova ul. č. 2, Bratislava, proti žalovanému: WESTWARD ENTERPRISE LTD, IČO: 09 174 712, Suite No2, First Floor, Kenwood House, 77A Shenley Road, Borehamwood, WD6 1AG, Veľká Británia, zastúpený: Advokátska kancelária Marko, s. r. o., IČO: 36 860 646, Gróbska ul. č. 19, Bernolákovo, o návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25. apríla 2019, č. k. 41C/16/2018 - 131, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zriadil záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu, uplatnenej v tomto súdnom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava V, na nehnuteľnostiach žalovaného: R.. N.. „, O. Č.. XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, M. na S. Č.. XXXX, K. U. T., X.. Ú.. N., T. R. X/X, R.. N.. „, O. Č.. XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, M. na S. Č.. XXXX, K. U. T., X.. Ú.. N., T. R. X/X. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 328, § 329 ods. 1, 2, 3, § 343 ods. 1, § 344 C. s. p., článkom 35 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 1215/2012 z 12. decembra a vecne tým, že žalobcovia svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčili takými dôkazmi, z ktorých vyplýva konanie žalovaného spočívajúce v úmyselnom zbavovaní sa jeho majetku na úkor žalobcov ako veriteľov, čím aj doloženými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčili, že žalovaný sa svojím konaním úmyselne zbavuje svojho majetku na ich úkor. Uviedol, že žalovaný Kúpnu zmluvou T.-XXXX/XX zo dňa 20. 03. 2018 predal svoje nehnuteľnosti zapísané na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/XX, R.. Č.. XXX/XX G. N. D. Y. Y. Č. XXXX R. na R.. Č.. XXX/X) W. T. I. Q. G. D., Q.. XX. XX. XXXX G. Z. D., Q.. XX. XX. XXXX, Ď. X. M. T.-XXXX/XX M. D. XX. XX. XXXX R. Y. Q. M. na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/XX G. N. D. Y. Y. Č. XXXX R. na R.. Č.. XXX/X) W. T.X. Z. G., Q.. XX. XX. XXXX G. G. G., Q.. XX. XX. XXXX G. X. M. T.-XXXX/XX M. D. XX. XX. XXXX R. Q. M. na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, N. N. D. R. na R.. Č.. XXX/X G. N. N. D. R. na R.. Č.. XXX/X) W. T. Z. D., Q.. XX. XX. XXXX Y. W., Ž. Ž. H. T. Y. T. T. Q. M. na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X G. R.. Č.. XXX/X), R. Y. Q. Q. M. na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X) G. R. Y. Q. M. na S. Č.. XXXX (R. R. N. „. Y. R.. Č.. XXX/X), keď z listinných dôkazov doložených žalobcami takisto vyplýva, že žalovaný v súčasnosti prostredníctvom realitnej kancelárie ponúka na predaj aj posledné vyššie uvedené nehnuteľnosti v jeho vlastníctve zapísané na S. Č.. XXXX. Stotožnil sa s tvrdením žalobcov, podľa ktorého sa na účte žalovaného v súčasnosti nenachádza žiadna peňažná suma zodpovedajúca finančnému výťažku získaného z predaja predmetných nehnuteľností, skutočnosť,

ktorú žalobcovia preukázali doložením výpisov bankového účtu žalovaného, po preštudovaní ktorých dospel k záveru, že na bankovom účte žalovaného sa ani v rozhodnom čase predaja predmetných nehnuteľností nenachádzali peňažné prostriedky, ktoré by zodpovedali finančnému výťažku z predaja predmetných nehnuteľností žalovaného. Uviedol, že zohľadnil aj skutočnosť, že na majetok konateľa žalovaného S. X., Q.. XX. XX. XXXX, U. Y. XXX/XXB, XXX XX U. bol dňa 05. 05. 2016 vyhlásený konkurz, čím je daná existencia plurality veriteľov, ktorí si uplatňujú svoje pohľadávky voči konateľovi žalovaného, pričom vzhľadom na doložené výpisy bankových účtov žalovaného ako aj na skutočnosť, že doposiaľ neuhradil ani časť svojich finančných záväzkov, ktoré má voči žalobcom, je preto odôvodnené predpokladať, že finančné prostriedky získané z predaja predmetných nehnuteľností žalovaného boli použité na úhradu iných záväzkov konateľa žalovaného S. X., resp. na iný, doposiaľ neznámy účel. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia osvedčili základné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre to, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým sa zriadi záložné právo na predmetné nehnuteľnosti žalovaného, keďže poskytli dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku existencie hrozby zmarenia exekúcie, ktorá je reálna a bezprostredne hrozí v prípade, ak by nenariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadi záložné právo na predmetné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a dostatočne osvedčili, že žalovaný sa svojím konaním úmyselne zbavuje svojho nehnuteľného majetku, pričom finančné výťažky z predaja tohto nehnuteľného majetku sú používané výlučne, resp. okrem iného na úhradu iných peňažných záväzkov konateľa žalovaného, resp. na iné doposiaľ neznáme účely. Uviedol, že sa rovnako zaoberal tzv. zásadou primeranosti zásahu do práv žalovaného a dospel k záveru, že v predmetnom prípade je zásah do práv žalovaného primeraný žalobcami osvedčenému porušeniu ich práv a právom chránených záujmov s tým, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia sa zriadi záložné právo na majetok žalovaného vo výške zodpovedajúcej výške pohľadávky, čím je zásada a požiadavka proporcionality zásahu plne rešpektovaná.

2.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnuť, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením duplicitne, keďže uznesením zo dňa 22. 05. 2018, sp. zn. 41C/16/2018 v spojení s uznesením zo dňa 21. 06. 2018, sp. zn. 41C/16/2018 už boli zriadené záložné práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu na jeho nehnuteľnosti v X.. Ú.. N., G. W. R. N. „„, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X, R.. Č.. XXX/X G. R.. Č.. XXX/X, o zrušenie ktorých žiadal podaním zo dňa 20. 07. 2018 s tým, že do dnešného dňa nemá vedomosť o tom, či k ich zrušeniu alebo k zmene v akejkoľvek časti došlo, a preto ide o res iudicata, keď k zrušeniu uznesenia zo dňa 22. 05. 2018 v spojení s uznesením zo dňa 21. 06. 2018 v časti týkajúcej sa R. Č.. XXX/X G. R.. Č.. XXX/X, X.. Ú.. N. nedošlo. Poukázal na skutočnosť, že zmluvy o pôžičke uvádzané v napadnutom uznesení nie sú medzi stranami sporu uzavreté v znení citovanom v napadnutom uznesení, nakoľko lehota splatnosti pôžičiek bola dohodnutá medzi stranami sporu na 31. 12. 2018. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu, nakoľko ním bola zabezpečená pohľadávka v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nesplátna pohľadávka žalobcov, ako aj z dôvodu, že o predmete zabezpečovacieho opatrenia už bolo v tej istej veci súdom prvej inštancie rozhodnuté, pričom toto skoršie rozhodnutie nie je do dnešného dňa v danej časti zrušené. Uviedol, že tvrdenie žalobcov o údajnom vyjadrení jeho štatutára o jeho schopnosti uhrádzať svoje peňažné splatné záväzky nie je pravdivé a nie je ničím podložené. K výpisom z jeho bankového účtu predloženého žalobcami uviedol, že nemá vedomosť o žiadnom právnom vzťahu žalobcov s ním, na základe ktorého majú žalobcovia disponovať s jeho výpisom z účtu, a preto takéto dôkazné prostriedky zákonným spôsobom získané neboli a súd by na ne prihliadať nemal.

3.

Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že navrhujú napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. K námietke žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je res iudicata v časti týkajúcej sa R. Č.. XXX/X G. R.. Č.. XXX/X, X.. Ú. N. uviedol, že súd prvej inštancie vydal dňa 22. 05. 2018 uznesenie, sp. zn. 41C/16/2018 v znení opravného uznesenia zo dňa 21. 06. 2018, ktorým zriadil záložné právo na zabezpečenie ich peňažnej pohľadávky, uplatnenej v súdnom konaní pod sp. zn. 41C/16/2018 vedenom Okresným súdom Bratislava V, na nehnuteľnostiach žalovaného: R.. N.. „„, Č.. XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, R.. N.. „„, XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, M. na S. Č.. XXXX, K. U. T., X.. Ú.. N., T. R. X/X, R.. N.. „„, Č.. XXX/X, M. R. G. Q. (R. O. K. T. X/X J.X, M. na S. Č.. XXXX, K.

U. T., X. Ú. N., T. R. X/X, R. N. „ Č. XXX/X, M. R. G. Q. (R. O.) K. T. XXX J.X, M. na S. Č. XXXX, K. U. T., X. Ú. N., T. R. X/X, z čoho vyplýva, že výška spoluvlastníckych podielov žalovaného uvedených v danom uznesení nezodpovedá skutočnému stavu a nezodpovedala mu ani ku dňu rozhodnutia súdu, a preto sú výroky uznesenia 1 týkajúce sa zriadenia záložného práva na spoluvlastnícky podiel X/X na R. N. „ Č. XXX/X T. na S. Č. XXXX G. na Y. R. X/X na R. N. „ Č. XXX/X T. na S. Č. XXXX nevykonateľné, a je uznesenie v tejto časti bez akýchkoľvek právnych účinkov. Uviedol, že ich záložné právo k vyššie uvedeným podielom na parcele N. „ Č. XXX/X T. na S. Č. XXXX G. na R. N. „ Č. XXX/X T. na S. Č. XXXX, ktoré žalovaný nikdy nevlastnil, preto platne nevznikli, a preto na základe jeho návrhu vydal Okresný súd Bratislava V uznesenie o zriadení záložného práva zo dňa 25. 04. 2019, ktorým zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam, R. N. „ Č. XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, M. na S. Č. XXXX, K. U. T., X. Ú. N., T. R. X/X, R. N. „ XXX/X, M. R. G. Q. K. T. XXX J.X, M. na S. Č. XXXX, K. U. T., X. Ú. N., T. R. X/X a nakoľko predmetom vlastníctva žalovaného je konkrétne na LV špecifikovaný spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti, z vyššie uvedeného je zjavné, že predmet týchto uznesení nie je identický ako to tvrdí žalovaný a teda nejde ani o opätovné rozhodnutie v tej istej veci. K tvrdeniu žalovaného, že zmluvy o pôžičke, ktoré strany sporu uzavreli nie sú uzavreté v znení citovanom v napadnutom uznesení, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že žalovaný svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom, pričom oni v konaní predložili uzavretú Zmluvu o pôžičke zo dňa 01. 08. 2016, Zmluvu o pôžičke zo dňa 01. 08. 2017 a Zmluvu o pôžičke zo dňa 01. 10. 2017, z obsahu ktorých vyplýva, že splatnosť pôžičiek bola dohodnutá ku dňu 31. 12. 2017, z dôvodu ktorého je tvrdenie žalovaného ohľadom splatnosti pôžičiek nepravdivé a v zmysle C. s. p. aj bez akýchkoľvek účinkov, pričom uvedené tvrdenie žalovaného nepopiera naplnenie zákonných dôvodov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko posúdenie obsahu ich zmluvných vzťahov bude predmetom konania vo veci samej. Uviedli, že v návrhu na vydanie uznesenia 2 dostatočne preukázali neschopnosť žalovaného uhrádzať svoje splatné záväzky a s tým súvisiacu odôvodnenú obavu, že exekúcia na majetok žalovaného bude ohrozená, a to stále prebiehajúcim konkurzným konaním vedeným voči štatutárnemu zástupcovi žalovaného (ako dôkaz predložili posledný dokument zverejnený v Obchodnom vestníku zo dňa 21. 02. 2019), stavom bankového účtu žalovaného, na ktorom sa dlhodobo nenachádza žiadna peňažná suma (ako dôkaz žalobcovia predložili výpis z bankového účtu žalovaného v období 07/2018 - 02/2019), ktoré získali z internet bankingu žalovaného, keď prihlasovacie údaje do internet bankingu žalovaného im poskytol štatutárny zástupca žalovaného na začiatku ich zmluvného vzťahu, a preto aj námietka o nezákonnosti tohto dôkazného prostriedku je nepravdivá a neopodstatnená s tým, že s poukazom na značný rozdiel medzi trhovou hodnotou záložným právom už zaťažených nehnuteľností na základe uznesenia 1 a výškou ich pohľadávky voči žalovanému uplatnenou v tomto súdnom konaní, bolo preukázané nedostatočné zabezpečenie tejto pohľadávky (ako dôkaz predložili ponuky realitných kancelárii). Poukázali na skutočnosť, že odvolanie žalovaného nespĺňa zákonné náležitosti odvolania podľa § 363 C. s. p., nakoľko z jeho obsahu vôbec nevyplýva, z ktorého z taxatívne vymedzených odvolacích dôvodov podľa § 365 C. s. p. považuje žalovaný napádané uznesenie za nesprávne a je preto zmaťočné, pretože nie je jasné, čoho sa vlastne žalovaný domáha.

4.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa § 380 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

5.

Zabezpečovacie opatrenie spolu s neodkladným opatrením je jedným z nových procesných inštitútov upravených v Civilnom sporovom poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z., účinný od 01. 07. 2016), ktoré je potrebné odlišovať od inštitútu predbežného opatrenia upraveného Občianskym súdnym poriadkom (zákon č. 99/1963 Zb. účinný do 30. 06. 2016) ako dočasného, provizórneho prostriedku ochrany, nakoľko nie je obligatórne viazaný na konanie vo veci samej (§ 336 ods. 1 C. s. p.), môže byť nariadené aj po skončení konania vo veci samej (§ 338 C. s. p. v spojení § 74 ods. 1, § 102 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 O. s. p.). Nová právna úprava Civilného sporového poriadku v ust. § 324 ods. 3 zároveň vytvára medzi zabezpečovacím opatrením a neodkladným opatrením vzťah subsidiarity, keďže neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

6.

Zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem návrhu na jeho nariadenie, existencia spôsobilého predmetu záložného práva, skutočnosť, že zabezpečovacie opatrenie bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená.

7.

Konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je ovládané dispozičnou zásadou, a preto je možné ho nariadiť iba na návrh, ktorý musí spĺňať nielen všeobecné náležitosti podania v zmysle ust. § 127 C. s. p. a všeobecné náležitosti žaloby v zmysle ust. § 132 C. s. p., ale aj osobitné náležitosti vyplývajúce z ust. § 343 C. s. p. v spojení s ust. § 344 a § 326 ods. 1 C. s. p. spočívajúce v presnom označení predmetu, vo vzťahu ku ktorému sa žiada zriadiť záložné právo a osvedčení dôvodnej obavy z ohrozenia exekúcie. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyžaduje, aby navrhovateľ preukázal a osvedčil existenciu hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahu) medzi stranami, ohľadne ktorého má byť záložné právo zriadené.

8.

Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne osvedčenému nároku oprávnenej strany ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia, rovnako ako pri neodkladnom opatrení, sa neprejudikujú práva a povinnosti strán sporu ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi.

9.

V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť chránený zabezpečovacím opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti v dôsledku obavy z ohrozenia exekúcie.

10.

Ohrozenie exekúcie sa vzťahuje na vykonateľné súdne rozhodnutie alebo iný exekučný titul vo veci samej, avšak jeho existencia nie je v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zákonnou podmienkou úspešnosti návrhu. Súd môže zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochranu žalobcovi z dôvodu ohrozenia exekúcie aj vtedy, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie ešte v štádiu prebiehajúceho konania a v odôvodnených prípadoch nemusí byť takáto pohľadávka ani riadne uplatnená žalobou.

11.

Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo práve úkony s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok (zmenšenie majetku) alebo podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na tento majetok (zmena zloženia majetku, štruktúry, likvidity, zníženie speňažiteľnosti) smerujúcim k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie.

12.

Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či v jeho dôsledku zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom

chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu) a skúmať aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavnoprocených princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť dotknuté výrokom zabezpečovacieho opatrenia.

13.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom prvoinstančného súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že žalobcovia 1/ a 2/ v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uniesli dôkazné bremeno a preukázali predloženými listinnými dôkazmi (Zmluva o pôžičke zo dňa 01. 08. 2017, na základe ktorej poskytol žalobca 1/ žalovanému finančné prostriedky vo výške 15. 610 eur s tým, že pôžička je splatná najneskôr ku dňu 31. 12. 2017, Zmluva o pôžičke zo dňa 01. 08. 2016, predmetom ktorej bolo požičanie finančných prostriedkov žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi v sume 104. 300 eur, ktorej splatnosť si dohodli najneskôr dňom 31. 12. 2017 a Zmluvou o pôžičke zo dňa 01. 10. 2017, na základe ktorej požičal žalobca 1/ žalovanému sumu 16. 500 eur, ktorý sa zaviazal ju vrátiť najneskôr do 31. 12. 2017, Kúpne zmluvy, ktorými žalovaný nehnuteľnosť v jeho vlastníctve previedol na kupujúce subjekty), že žalovaný sa svojho majetku zbavuje, avšak splatné pohľadávky žalobcov neuhrádza ani čiastočne, z dôvodu ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach, ktoré ešte vo vlastníctve žalovaného sú.

14.

K tvrdeniu žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie vo vzťahu k parcelám registra „„, R.. Č.. XXX/X G. R.. Č.. XXX/X rozhodol duplicitne, nakoľko už uznesením zo dňa 22. mája 2018, č. k. 41C/16/2018 - 66 nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým nariadil záložné právo na nehnuteľnostiach v jeho výlučnom vlastníctve, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie síce v poradí prvým uznesením zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach žalovaného (pozemok s parcelným číslom XXX/ X K. T. XXX J.X zapísaný na S. T. Č.. XXXX, na spoluvlastnícky podiel žalovaného na nehnuteľnosti zapísanej na S. T. Č.. XXXX, pozemok s parcelným číslom XXX/X K. T.J. XXX J.X a napokon na nehnuteľnosť žalovaného zapísanej na S. T. Č.. XXXX, R. N. „„, R. Y. R. Č. XXX/X K. T. XXX J.X), Q. T. Ž. Q. T. R. N.. „. Č.. XXX/X T. na S. Č.. XXXX G. R. N.. „. Č.. XXX/X T. na S. Č.. XXXX, výrok tohto uznesenia bol nevykonateľný a v prospech žalobcov tak nemohlo vzniknúť záložné právo k podielom na daných parcelách.

15.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

16.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).